

Ministerul Afacerilor Interne

Parchetul de pe lângă Înalta

Curte de Casație și Justiție

Nr. 56 / 10.04.2014

Nr. 12/C /2014

ORDIN

pentru aprobarea Normelor metodologice privind înregistrarea, evidența unitară, circuitul sesizărilor penale și coordonarea administrativă a activităților dispuse organelor de poliție de către procuror

Având în vedere că în exercitarea supravegherii respectării legii în activitatea de urmărire penală, procurorul veghează ca orice infracțiune să fie descoperită, orice infractor să fie tras la răspundere penală și ca nicio persoană să nu fie urmărită penal fără să existe indicii temeinice că a săvârșit o faptă prevăzută de legea penală;

Ținând cont de faptul că organele de cercetare ale poliției judiciare își desfășoară activitatea sub conducerea, supravegherea și controlul procurorului, fiind obligate să ducă la îndeplinire dispozițiile acestuia precum și faptul că șefii ierarhici pot da polițiștilor care fac parte din poliția judiciară dispoziții și îndrumări în efectuarea activităților de constatare a infracțiunilor și de strângere a datelor în vederea identificării autorilor infracțiunilor și începerii urmăririi penale;

Luând în considerare că buna desfășurare a unor activități de urmărire penală depinde în mod semnificativ de modul de aducere la îndeplinire a activităților cu specific polițienesc, a căror coordonare și control se realizează de către șefii ierarhici ai polițiștilor, în conformitate cu prevederile Legii nr. 218/2002 privind organizarea și funcționarea Poliției Române și ale Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului precum și faptul că aducerea la îndeplinire a sarcinilor dispuse de către procuror implică utilizarea resurselor umane, logistice și financiare ale unităților de poliție;

Întrucât potrivit Legii nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, ordonatorii de credite sunt responsabili de utilizarea creditelor bugetare ce le-au fost repartizate numai pentru realizarea sarcinilor instituțiilor pe care le

conduc, potrivit prevederilor din bugetele aprobate și în condițiile stabilite prin dispozițiile legale;

Pentru desfășurarea în mod unitar a activității de înregistrare și evidență a sesizărilor penale la nivelul unităților de parchet și unităților din structura organizatorică a Ministerului Afacerilor Interne la nivelul cărora sunt organizate și funcționează organe de cercetare ale poliției judiciare precum și pentru crearea mecanismelor specifice stabilirii și realizării unor măsuri administrative necesare îndeplinirii în condiții optime a activităților dispuse organelor de poliție de către procuror;

În conformitate cu prevederile Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și ale Legii nr. 364/2004 privind organizarea și funcționarea poliției judiciare, cu modificările și completările ulterioare;

În temeiul art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 76 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 6 lit. a) și k) din Regulamentul de ordine interioară al parchetelor, aprobat prin Ordinul ministrului justiției nr. 529/C/2007, cu modificările ulterioare;

Viceprim-ministrul pentru securitate națională, ministrul afacerilor interne și procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție emit următorul

ORDIN:

Art. 1 - Se aprobă Normele metodologice privind înregistrarea, evidența unitară, circuitul sesizărilor penale și coordonarea administrativă a activităților dispuse organelor de poliție de către procuror, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2 - Secția de resurse umane și documentare, direcțiile și secțiile din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, parchetele de pe lângă curțile de

apel, parchetele de pe lângă tribunale și judecătorii, respectiv Inspectoratul General al Poliției Române, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, Direcția Generală Anticorupție și Corpul de control al ministrului afacerilor interne vor dispune măsurile tehnice și organizatorice necesare aducerii la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Art. 3 - Procurorii șefi ai direcțiilor și secțiilor din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, procurorii generali ai parchetelor de pe lângă curțile de apel, prim-procurorii parchetelor de pe lângă tribunale și judecătorii și șefii unităților din structura organizatorică a Ministerului Afacerilor Interne la nivelul cărora sunt organizate și funcționează organe de cercetare ale poliției judiciare vor urmări și asigura aplicarea prevederilor prezentului ordin.

Art. 4 - (1) Prezentul ordin intră în vigoare la data de 15.042014.

(2) La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă:

a) Ordinul procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție nr. 10 din 29.01.2004 și Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 121 din 29.01.2004, cu modificările și completările ulterioare;

b) Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 178 din 13.08.2009 și Ordinul procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție nr. 1094/C din 04.08.2009 privind înregistrarea și evidența cauzelor penale cu autori neidentificați, cu modificările și completările ulterioare;

c) Ordinul ministrului de interne nr. 265 din 28.05.2002 privind organizarea activității de cercetare penală în cadrul Poliției și Poliției de Frontieră.

prof. univ. dr. GABRIEL OPREA
Viceprim-ministru pentru securitate națională
Ministru al Afacerilor Interne
Guvernul României

TIBERIU MIHAIL NIȚU
Procuror General
Parchetul de pe lângă Înalta Curte de
Casație și Justiție

NORME METODOLOGICE

privind înregistrarea, evidența unitară, circuitul sesizărilor penale și coordonarea administrativă a activităților dispuse organelor de poliție de către procuror

Capitolul I – Dispoziții generale

Art. 1 – Organele de cercetare penală ale poliției judiciare efectuează, potrivit competențelor unităților în care își desfășoară activitatea, activități de urmărire penală în vederea strângerii probelor necesare cu privire la existența infracțiunilor, la identificarea persoanelor care au săvârșit infracțiuni și la stabilirea răspunderii penale a acestora, pentru a se constata dacă este sau nu cazul să se dispună trimiterea în judecată.

Art. 2 - (1) Pentru crearea condițiilor necesare ca orice infracțiune să fie descoperită și orice infractor să fie tras la răspundere penală, unitățile de poliție, în colaborare cu unitățile de parchet, asigură specializarea polițiștilor în efectuarea activităților de constatare a infracțiunilor, de identificare a autorilor și de cercetare penală, în raport de tipul infracțiunilor și modul de comitere a acestora.

(2) Specializarea polițiștilor potrivit alin. (1) se realizează în raport de atribuțiile și competențele unităților de poliție, astfel cum acestea sunt stabilite de actele normative ce le reglementează activitatea și regulamentele de organizare și funcționare.

Art. 3 – În sensul prezentelor norme metodologice, termenii și expresiile următoare se definesc astfel:

- a) unități de poliție – unități din structura organizatorică a Ministerului Afacerilor Interne la nivelul cărora sunt organizate și funcționează organe de cercetare penală ale poliției judiciare;
- b) procurorul de caz – procurorul care supraveghează activitatea organului de cercetare penală al poliției judiciare sau procurorul competent să efectueze urmărirea penală într-o anumită cauză;
- c) cauze penale urgente – cauze penale în care se impune utilizarea unor metode speciale de supraveghere sau cercetare, luarea unor măsuri preventive, efectuarea cu celeritate a unor percheziții ori efectuarea cu celeritate a altor acte și activități care nu suferă amânare pentru justa soluționare a cauzei;
- d) cauze penale complexe – cauze penale privind săvârșirea unor infracțiuni grave, cu moduri de operare deosebite sau care au produs consecințe deosebit de grave.

Capitolul II – Înregistrarea, evidența unitară și circuitul sesizărilor penale

Secțiunea 1 – Reguli generale privind înregistrarea, evidența unitară și circuitul sesizărilor penale

Art. 4 – (1) După ce au fost sesizate într-unul dintre modurile prevăzute la art. 288 din Codul de procedură penală, organele de cercetare penală ale poliției judiciare sesizate procedează la înregistrarea actului de sesizare care îndeplinește condițiile de formă și fond, în baza rezoluțiilor șefilor acestora, în registrele privind sesizările cu caracter penal.

(2) Înregistrarea actului de sesizare se face într-un termen de cel mult 5 zile, cu excepția cauzelor penale urgente a căror înregistrare se realizează în termen de maxim 12 ore. În cuprinsul acestor termene se realizează întreg circuitul administrativ intern, de la primirea sesizării până la predarea cauzei organului de cercetare penală al poliției judiciare.

(3) În cadrul rezoluției șefilor unităților de poliție va fi evidențiată distinct infracțiunea principală din actul de sesizare, prin raportare la pedeapsa cea mai mare. Dacă sunt sesizate două sau mai multe infracțiuni cu aceeași limită specială maximă de pedeapsă, se va evidenția oricare dintre acestea.

(4) În situația în care plângerea sau denunțul nu îndeplinește condițiile de formă prevăzute de lege ori descrierea faptei este incompletă ori neclară, se restituie pe cale administrativă petiționarului în termenul prevăzut la alin. (2), cu indicarea elementelor care lipsesc, fără a fi înregistrată în registrele privind sesizările cu caracter penal.

(5) Dacă din verificarea datelor din plângerea sau denunțul prevăzut la alin. (4), organul de cercetare penală al poliției judiciare se sesizează din oficiu cu privire la săvârșirea unei infracțiuni, procesul verbal întocmit în acest sens se înregistrează în registrele privind sesizările cu caracter penal. La dosarul cauzei se anexează și o copie a plângerii sau denunțului restituit potrivit alin. (4).

Art. 5 – (1) În cazul constatării în condițiile art. 298 din Codul de procedură penală a unei infracțiuni flagrante, pentru care începerea urmăririi penale este condiționată de plângerea prealabilă a persoanei vătămate, procesul verbal întocmit în acest sens se înregistrează în registrele privind sesizările cu caracter penal, indiferent dacă persoana vătămată a formulat sau nu plângere prealabilă.

(2) Dacă în situația prevăzută la alin. (1) persoana vătămată nu a formulat plângere prealabilă, organul de cercetare penală al poliției judiciare cheamă persoana vătămată și, dacă aceasta declară că face plângere prealabilă, și sunt îndeplinite celelalte condiții prevăzute de lege, începe urmărirea penală. În caz contrar, organul de cercetare penală al poliției judiciare înaintează procurorului actele încheiate și propunerea de clasare.

(3) Atunci când organele de poliție se sesizează din oficiu sau sunt sesizate în orice alt mod, inclusiv prin SNUAU 112, cu privire la săvârșirea unei infracțiuni pentru care începerea urmăririi penale este condiționată de plângerea prealabilă a persoanei vătămate, fapta nefiind constatată în flagrant de către acestea, se procedează la întocmirea unui proces verbal ce urmează a fi înregistrat în registrele privind sesizările cu caracter penal, indiferent dacă persoana vătămată a formulat sau nu plângere prealabilă.

(4) În cazurile prevăzute la alin. (3) unitatea de parchet înregistrează cu număr unic doar acele sesizări pe care le apreciază că întrunesc condițiile de formă și fond prevăzute de lege. Dacă procesul verbal nu este înregistrat cu număr unic, acesta se restituie unității de poliție care va proceda la scăderea acestuia din registrul privind sesizările cu caracter penal și înregistrarea în registrele de intrare-ieșire a corespondenței ordinare. În acest caz lucrarea se scade din evidență în baza unui referat aprobat de șeful unității, dacă persoana vătămată nu a formulat plângere prealabilă în termenul prevăzut de lege.

Art. 6 - Sesizările cu caracter penal se repartizează spre soluționare în termenul prevăzut la art. 4 alin. (2) polițiștilor ce au calitatea de organ de cercetare al poliției judiciare ținând cont, în principal, de următoarele criterii: specializarea, aptitudinile, experiența, numărul de dosare penale aflate în lucru și gradul lor de complexitate, specificul fiecărui caz în parte, posibile cazuri de incompatibilitate sau conflict de interese, precum și alte situații deosebite.

Art. 7 – (1) La primirea cauzei, organul de cercetare penală al poliției judiciare are obligația de a-și verifica de îndată competența, iar în situația în care, cu privire la infracțiunea sesizată, constată faptul că urmărirea penală trebuie efectuată în mod obligatoriu de către procuror sau este de competența materială, personală sau teritorială a unui alt organ de urmărire penală, întocmește un referat cu propunere de efectuare de către procuror a urmăririi penale sau de sesizare a unității de parchet competente.

(2) Dacă organul de cercetare penală al poliției judiciare apreciază că există motive care impun reunirea cauzei cu o alta, preluarea cauzei de către o unitate de parchet ierarhic superioară, suspendarea urmăririi penale sau trecerea cauzei la un alt organ de cercetare penală competent, întocmește un referat cu propunere corespunzătoare în acest sens.

(3) Atunci când organul de cercetare penală al poliției judiciare constată incidența unuia dintre cazurile prevăzute la art. 16 din Codul de procedură penală, întocmește un referat cu propunere de clasare.

(4) Referatul prevăzut la alin. (1) – (3) cuprinde elementele prevăzute la art. 286 alin. (2) din Codul de procedură penală și informații privind identificarea unității de poliție, data și modul sesizării, precum și temeiul legal al propunerii și se transmite unității de parchet în condițiile art. 8.

(5) Dacă situațiile prevăzute la alin. (1) - (3) intervin pe parcursul desfășurării urmăririi penale, ulterior obținerii numărului unic, organul de cercetare penală al poliției judiciare înaintează, prin adresă, în termen de 5 zile de la data constatării acestor situații, dosarul cauzei însoțit de un referat cu propuneri corespunzătoare procurorului de caz. Prevederile art. 8 alin. (4) se aplică în mod corespunzător.

Art. 8 – (1) În termen de cel mult 5 zile de la înregistrare sau în aceeași zi, în situația cauzelor penale urgente, organele de cercetare penală ale poliției judiciare vor înștiința unitățile de parchet care le supraveghează activitatea despre infracțiunile de care au luat cunoștință în vederea înregistrării cu număr unic și desemnării unui procuror de caz.

(2) În situația în care cauza penală a fost înregistrată la nivelul unui organ de cercetare penală al poliției judiciare investit cu competență teritorială generală, se va încunoștința unitatea de parchet căreia îi revine competența de a supraveghea sau, după caz, a efectua urmărirea penală în cauza respectivă.

(3) Înștiințarea potrivit alin. (1) se face prin adresă la care se anexează actul de sesizare, actele de urmărire penală întocmite, precum și, după caz:

a) ordonanța de începere a urmăririi penale cu privire la faptă, în situația în care a fost începută urmărirea penală potrivit art. 305 alin. (1) din Codul de procedură penală;

b) referatul cu propunere de clasare, în situația prevăzută la art. 294 alin. (3) din Codul de procedură penală;

c) referatul cu propunere de declinare a competenței, de reunire a cauzelor, de preluare sau de trecere a cauzei la alt organ de cercetare penală competent.

(4) Adresa prevăzută la alin. (3) se semnează de șeful unității de poliție și va cuprinde cel puțin date privind identificarea unității de poliție, data sesizării, data comiterii faptei, încadrarea juridică a infracțiunii principale ce face obiectul sesizării și, după caz, date privind persoana vătămată.

Art. 9 - (1) Sesizările cu caracter penal comunicate potrivit art. 8 precum și cele primite în mod direct de către unitățile de parchet, se înregistrează la acestea cu număr unic, fiind desemnat procurorul de caz, în condițiile și termenele stabilite de Regulamentul de ordine interioară al parchetelor.

(2) În cuprinsul termenelor stabilite de Regulamentul de ordine interioară al parchetelor se realizează întregul circuit administrativ intern de la primirea sesizării de către prim grefier/grefier șef/grefier desemnat, prezentarea acesteia conducătorului parchetului spre examinare și restituire la greș în vederea înregistrării, predării ori expedierii.

(3) Unitatea de parchet înregistrează cu număr unic doar acele sesizări pe care le apreciază că întrunesc condițiile de formă și fond prevăzute de lege. Sesizarea prevăzută la alin. (1) care nu se înregistrează cu număr unic se restituie unității de poliție care va proceda la scăderea acesteia din registrul privind sesizările cu caracter penal și înregistrarea în registrele de intrare-ieșire a corespondenței ordinare, cu aplicarea, după caz, a prevederilor art. 4 alin. (4) sau art. 5 alin. (4).

(4) După înregistrarea cu număr unic, sesizările cu caracter penal se restituie sau se transmit, după caz, înăuntrul termenelor prevăzute la alin. (1), unităților de poliție, în vederea strângerii și administrării probelor necesare cu privire la existența infracțiunilor, identificarea autorilor și tragerea la răspundere penală a acestora, avându-se în vedere specializarea polițiștilor ce au calitatea de organ de cercetare penală al poliției judiciare, ori se rețin în vederea efectuării urmăririi penale de către procuror.

(5) Prevederile alin. (4) nu limitează dreptul procurorului de a dispune, după necesitate, ca într-o cauză urmărirea penală să fie efectuată de un alt organ de cercetare penală al poliției judiciare decât cel întâi sesizat, potrivit art. 302 din Codul de procedură penală.

(6) În situația cauzelor penale urgente numărul unic poate fi atribuit telefonic, urmând ca dosarul penal să fie înaintat în cel mai scurt timp posibil unității de parchet competente în vederea înregistrării.

(7) Dacă, după atribuirea numărului unic, dosarul penal se predă direct procurorului care efectuează supravegherea cauzei, acesta îl va trimite organului de cercetare penală al poliției judiciare competent în cel mult 10 zile de la repartizare, cu sau fără ordonanța/nota de îndrumare/dispoziții, după caz, cu excepția situațiilor în care dispune preluarea cauzei conform dispozițiilor art. 324 alin. (2) din Codul de procedură penală. Procurorul poate dispune preluarea cauzei și după trimiterea acesteia la organele de cercetare ale poliției judiciare.

(8) În situația în care dosarele penale nu se restituie unității de poliție întâi sesizate și sunt remise altei unități de poliție sau reținute de procuror pentru cercetare, unitatea de parchet va comunica în scris unității de poliție întâi sesizate numărul unic acordat în vederea înscrierii în evidențele proprii.

(9) Șefii unităților de parchet și poliție vor adopta măsurile organizatorice necesare astfel încât dosarele penale să fie restituite sau trimise organelor de cercetare penală ale poliției judiciare, în termenele prevăzute la alin. (1). Dosarele înregistrate direct la unitățile de parchet și trimise unităților de poliție se repartizează organelor de cercetare penală ale poliției judiciare cu aplicarea corespunzătoare a prevederilor art. 4 și 6.

Art. 10 – (1) În vederea organizării activităților investigative, criminalistice și de urmărire penală ce urmează a fi desfășurate în vederea identificării autorului și soluționării cauzei penale, organul de cercetare penală al poliției judiciare întocmește un *plan de cercetare*, în condițiile prezentului articol.

(2) În dosarele penale în care făptuitorul este indicat în sesizare, planul de cercetare se întocmește:

a) la împlinirea termenului de 3 luni de la data începerii urmăririi penale cu privire la faptă, indiferent de complexitatea cauzei;

b) în termen de 5 zile de la data repartizării dosarului penal înregistrat sub număr unic dacă acesta privește o cauză complexă.

(3) În dosarele penale în care făptuitorul nu este indicat în sesizare, planul de cercetare se întocmește la împlinirea termenului de 30 de zile de la data repartizării dosarului penal înregistrat sub număr unic. În cauzele complexe privind infracțiuni comise de autori neidentificați se întocmește un plan de cercetare individual, pentru fiecare dosar penal în parte; în celelalte situații se întocmește un plan de cercetare general, cauzele penale fiind grupate pe genuri de fapte, ținându-se cont de locul și timpul comiterii, bunurile ce fac obiectul infracțiunii și modurile de operare.

(4) În dosarele în care există atât făptuitori indicați cat și neindicați în sesizare, planul de cercetare va fi întocmit în termenele și condițiile prevăzute la alin. (2).

(5) Planul de cercetare nu se întocmește în dosarele penale repartizate spre soluționare în care:

a) s-a dispus măsura reținerii sau arestării preventive;

b) au fost întocmite referatele prevăzute la art. 8 alin. (3) lit. b) și c) în termenele prevăzute la alin. (2) lit. a) sau alin. (3);

c) au fost întocmite referate cu propunere de renunțare la urmărirea penală sau de suspendare a urmăririi penale în termenele prevăzute la alin. (2) lit. a) sau alin. (3);

d) procurorul a dispus efectuarea anumitor activități, prin ordonanță/notă de îndrumare/dispoziții în termenele prevăzute la alin. (2) sau alin. (3).

(6) În situațiile prevăzute la art. 36, planul de cercetare este supus avizului consultativ al șefului unității de poliție care se va pronunța numai din punct de vedere al posibilității aducerii la îndeplinire a activităților propuse prin raportare la resursele avute la dispoziție, cu aplicarea corespunzătoare și a prevederilor art. 8 alin. (2) și (3) din Legea nr. 364/2004 privind organizarea și funcționarea poliției judiciare, cu modificările și completările ulterioare.

(7) Planul de cercetare va cuprinde în concret activitățile investigative, criminalistice sau de urmărire penală, actele, măsurile sau verificările pe care organul de cercetare penală al poliției judiciare le consideră necesare în vederea identificării autorului și soluționării cauzei, cu aplicarea după caz a procedurii instituite în cuprinsul *Anexei nr. 1* la prezentele norme metodologice.

(8) În dosarele penale în care făptuitorul este indicat în sesizare, planul de cercetare va cuprinde și termenul pe care organul de cercetare penală al poliției judiciare îl preconizează pentru soluționarea cauzei cu respectarea dispozițiilor art. 23.

(9) Organul de cercetare penală al poliției judiciare va efectua orice alte verificări sau activități, va dispune orice măsuri și va propune procurorului de caz autorizarea, încuviințarea sau confirmarea oricăror măsuri pe care le apreciază ca fiind utile pentru identificarea autorului și soluționarea cauzei, a căror necesitate rezultă în urma efectuării actelor și activităților consemnate în planul de cercetare.

(10) În cazul preluării dosarului penal de către un alt polițist ce are calitatea de organ de cercetare penală al poliției judiciare, acesta va aduce la îndeplinire măsurile prevăzute în planul de cercetare inițial, putând, dacă apreciază necesar, să îl completeze.

(11) În aplicarea prevederilor art. 56 alin. (1) și art. 300 alin. (1) din Codul de procedură penală, pe toată durata urmăririi penale, procurorul de caz verifică întocmirea planului de cercetare de către organul de cercetare penală al poliției judiciare, precum și realizarea activităților în termenul propus. Procurorul de caz poate dispune prin ordonanță/notă de îndrumare/dispoziții efectuarea unor verificări sau activități suplimentare celor prevăzute în plan, pe care le apreciază utile pentru identificarea autorului și soluționarea cauzei, stabilind termene pentru realizarea acestora.

Art. 11 – (1) În situația sesizărilor cu caracter penal înregistrate direct la unitățile de parchet și trimise după înregistrarea cu număr unic unităților de poliție, începerea urmăririi penale cu privire la faptă se dispune de organele de cercetare penală ale poliției judiciare în termen de cel mult 5 zile de la repartizarea dosarului penal. Planul de cercetare se întocmește în condițiile art. 10.

(2) Dacă se constată vreuna dintre situațiile prevăzute la art. 7, organul de cercetare penală al poliției judiciare întocmește, în termen de 5 zile de la repartizarea dosarului penal, referatul cu propuneri corespunzătoare. Prevederile art. 8 alin. (3) și (4) se aplică în mod corespunzător.

Art. 12 – (1) Activitățile și verificările necesare identificării autorului se efectuează în termen de 60 de zile de la data întocmirii planului potrivit art. 10 alin. (3).

(2) Când termenul prevăzut în alin. (1) nu poate fi respectat din motive obiective sau dacă pe parcursul cercetărilor apar date noi, care impun verificări suplimentare, organele de cercetare penală ale poliției judiciare vor continua activitățile, până la finalizarea acestora, dar nu mai mult de un an de la data începerii urmăririi penale față de faptă, cu informarea în scris a procurorului.

Art. 13 – (1) Dacă până la împlinirea termenelor prevăzute la art. 12 ori la finalizarea activităților și verificărilor stabilite, autorii infracțiunii nu au fost descoperiți, organele de cercetare penală ale poliției judiciare care au instrumentat cauza întocmesc un referat în care prezintă, pe scurt, rezultatul cercetărilor și propun trecerea dosarului în evidențele dosarelor cu autori neidentificați, precizând data împlinirii termenului de prescripție a răspunderii penale.

(2) Referatul, întocmit în două exemplare, este vizat de șeful ierarhic al polițistului ce are calitatea de organ de cercetare penală al poliției judiciare și aprobat de procurorul de caz. Un exemplar al referatului rămâne la unitatea de parchet.

(3) În cazul în care procurorul constată că nu au fost finalizate activitățile și verificările stabilite, dispune completarea acestora, stabilind un termen de finalizare de cel mult 60 de zile.

(4) După aprobarea de către procuror a trecerii dosarului cauzei în evidențele dosarelor cu autori neidentificați, organele de cercetare penală ale poliției judiciare predau dosarul penal, însoțit de referatul prevăzut la alin. (2), compartimentului de evidență operativă al unității de poliție respective.

Art. 14 – (1) Organele de cercetare penală ale poliției judiciare, anterior predării dosarului penal compartimentului de evidență operativă, vor completa o fișă a infracțiunii săvârșită de autori neidentificați, ce va cuprinde în principal date privind: numărul unic, numărul alocat de unitatea de poliție, date de identificare ale unității de poliție, data sesizării, data comiterii faptei, infracțiunea principală, încadrarea juridică, modul de operare, persoana vătămată, data împlinirii termenului de prescripție a răspunderii penale, data trecerii în evidența dosarelor cu autori neidentificați și locul de arhivare.

(2) Fișa infracțiunii săvârșită de autori necunoscuți se poate crea și gestiona prin implementarea datelor în sisteme informatice în situația în care asemenea sisteme sunt disponibile organelor de cercetare penală ale poliției judiciare.

Art. 15 - (1) Trecerea dosarului în evidențele dosarelor cu autori neidentificați se comunică de către unitatea de poliție părții vătămate sau reprezentantului acesteia, dacă acestea există, menționându-se că au fost efectuate toate verificările care se impun, dar nu au fost descoperiți autorii și că se vor relua cercetările în cazul apariției unor elemente noi.

(2) Comunicarea se întocmește potrivit modelului din *Anexa nr. 2* la prezentele norme metodologice.

Art. 16 - (1) Dacă până la împlinirea termenului de prescripție a răspunderii penale apar probe, indicii temeinice sau elemente noi, dosarele penale în cauză vor fi preluate de organele de cercetare penală ale poliției judiciare de la compartimentele de evidență operativă pentru efectuarea verificărilor necesare, ulterior procedându-se în funcție de rezultatul acestor activități.

(2) Preluarea dosarului penal se realizează pe baza unui referat întocmit, avizat și aprobat în condițiile prevăzute la art. 13 alin. (2).

(3) Constituie elemente noi:

a) informațiile pertinente care pot conduce la identificarea autorilor, inclusiv cele cuprinse în denunțuri sau autodenunțuri;

b) date obținute prin mijloace criminalistice;

c) identificarea unor bunuri provenite din infracțiune care au fost date în urmărire;

d) săvârșirea unor infracțiuni cu același mod de operare, în condiții similare și când există date care conduc la bănuiala că infracțiunile au fost săvârșite de aceeași persoană sau grup de persoane.

(4) În termen de 5 zile de la data identificării autorului, organul de cercetare penală al poliției judiciare întocmește un plan de cercetare cu aplicarea corespunzătoare a prevederilor art. 10.

Art. 17 – (1) În cazul în care nu intervine niciuna dintre situațiile prevăzute la art. 16 dosarul penal rămâne în evidențele dosarelor cu autori neidentificați până la împlinirea termenului de prescripție a răspunderii penale.

(2) La împlinirea acestui termen, compartimentele de evidență operativă trimit dosarele organelor de cercetare penală ale poliției judiciare care vor întocmi un referat cu propuneri de clasare a cauzei, înaintându-l procurorului de caz.

(3) O copie a ordonanței prin care s-a dispus clasarea se comunică, prin grija prim-grefierului/grefierului-șef/grefierului desemnat, unității de poliție corespunzătoare, care va opera scăderea din evidențele dosarelor cu autori neidentificați.

Art. 18 – (1) În cazurile în care, potrivit legii, urmărirea penală se efectuează în mod obligatoriu, de către procuror, planul de cercetare în vederea identificării autorului se întocmește conform art. 10 alin. (7) de către acesta.

(2) Dosarele privind infracțiunile pentru care urmărirea penală se efectuează în mod obligatoriu de către procuror, rămase cu autori neidentificați, după trecerea termenului de 60 de zile de la data întocmirii planului, se includ în evidența cauzelor cu autori neidentificați, la rubrica urmărire penală proprie, din statistica parchetului competent.

(3) În situația prevăzută la alin. (2), procurorul poate trimite dosarul penal la unitatea de poliție competentă, ținând seama de specializarea polițiștilor, dispunând prin ordonanță organelor de cercetare penală ale poliției judiciare efectuarea unor acte de urmărire penală în vederea descoperirii autorilor.

(4) Prevederile art. 31 se aplică în mod corespunzător.

(5) Procurorii care au în evidență aceste dosare penale urmăresc ca organele de cercetare penală ale poliției judiciare să continue activitățile specifice pentru descoperirea autorilor, în baza planului de cercetare.

(6) Procurorul de caz verifică, cel puțin o dată pe semestru, stadiul acestora, activitate ce va fi concretizată într-un proces-verbal.

Art. 19 – (1) Numărul unic se păstrează atât în cazul restituirii dosarelor penale de către procuror în vederea completării sau refacerii urmăririi penale, în situația restituirii acestora de către instanțele de judecată în vederea refacerii urmăririi penale, cât și în cazul dispunerii reluării urmăririi penale.

(2) Numărul unic se păstrează și în situația în care dosarul penal este trecut din competența unui organ de cercetare penală al poliției judiciare la altul, în condițiile art. 302 din Codul de procedură penală.

(3) În cazul declinării de competență, care se dispune exclusiv de către procuror, unitățile de parchet care primesc dosarul îi vor atribui un nou număr unic din propriul registru de evidență.

(4) În cazul disjungerii cauzei, care se dispune exclusiv de către procuror, unitățile de parchet îi vor atribui dosarului penal astfel constituit un nou număr unic din propriul registru de evidență, numai dacă dosarul rămâne spre soluționare aceleiași unități de parchet, urmând ca în cazul disjungerii și declinării de competență către o altă unitate de parchet, dosarul nou format să fie trimis sub numărul unic inițial.

Art. 20 – (1) După acordarea numărului unic, întreaga corespondență între unitățile de poliție și unitățile de parchet va face referire la acesta.

(2) Transmiterea dosarelor penale între unitățile de poliție se realizează numai prin unitățile de parchet competente. În cazul unităților de poliție aflate în supravegherea aceleiași unități de parchet, dosarul va purta numărul unic atribuit inițial.

Art. 21 – (1) În cazul în care organul de cercetare penală al poliției judiciare apreciază că există date sau probe din care rezultă indicii rezonabile că o anumită persoană a săvârșit fapta pentru care s-a început urmărirea penală, va înainta dosarul prin adresă procurorului de caz, împreună cu un referat motivat prin care propune efectuarea în continuare a urmăririi penale față de aceasta.

(2) Procurorul de caz se va pronunța asupra continuării urmăririi penale cu privire la suspect în aceeași zi sau în termen de cel mult 15 zile în cauzele complexe.

(3) Dacă persoana prevăzută la alin. (1) este una față de care urmărirea penală este condiționată de obținerea unei autorizații prealabile sau de îndeplinirea unei alte condiții prealabile, organul de cercetare penală al poliției judiciare va înainta procurorului de caz un referat motivat în acest sens.

Art. 22 – În cazul în care un act sau o măsură a organului de cercetare penală al poliției judiciare trebuie confirmate de procuror, dosarul penal se înaintează la unitatea de parchet în termenul prevăzut de lege. Procurorul se va pronunța asupra confirmării în aceeași zi sau în termen de cel mult 15 zile în cauzele complexe.

Art. 23 – (1) Procurorul competent să efectueze urmărirea penală proprie și organul de cercetare penală al poliției judiciare vor lua măsurile adecvate în vederea soluționării dosarelor penale într-un termen rezonabil în funcție de natura, obiectul și complexitatea fiecărei cauze și care, de regulă, nu trebuie să depășească un an de la începerea urmăririi penale cu privire la faptă.

(2) Procurorul desemnat să supravegheze urmărirea penală va da îndrumările și dispozițiile necesare, va controla activitatea desfășurată de organele de cercetare penală ale poliției judiciare și va lua măsurile ce se impun în vederea soluționării cauzelor aflate în supravegherea sa, atât cele aflate la organele de cercetare penală ale poliției judiciare cât și cele aflate asupra sa, într-un termen rezonabil în funcție de natura, obiectul și complexitatea fiecărei cauze și care, de regulă, nu trebuie să depășească 1 an de la începerea urmăririi penale.

(3) În vederea realizării unui control efectiv al dosarelor penale, cu aprobarea prealabilă a procurorului ierarhic superior, procurorii de caz se vor deplasa periodic la sediul unităților de poliție unde vor supraveghea stadiul dosarelor și vor da îndrumările necesare.

(4) Procurorul de caz se va pronunța cu privire la referatul cu propunere de soluționare a cauzei formulate de către organul de cercetare penală al poliției judiciare, de urgență și cu precădere, în cauzele în care sunt arestați preventiv și în termenul prevăzut de lege, în celelalte cazuri.

(5) În cazul propunerilor de dezinvestire, procurorul de caz se va pronunța în cel mult 15 zile de la repartizarea dosarului.

(6) Avizele procurorului ierarhic superior în vederea încheierii acordului de recunoaștere a vinovăției conform dispozițiilor art. 478 alin. (2) și (4) din Codul de procedură penală vor fi date în termen de cel mult 15 zile.

Art. 24 – (1) În ordonanța de restituire sau de delegare emisă conform dispozițiilor art. 317 sau 323 din Codul de procedură penală, respectiv art. 324 alin. (3) din Codul de procedură penală, precum și în ordonanța/nota de dispoziții/îndrumări se precizează în concret activitățile ce trebuie efectuate de către organele de cercetare penală ale poliției judiciare, precum și termenul de realizare a acestora prin raportare la date calendaristice fixe. La stabilirea termenului, procurorul va ține seama și de perioada în care dosarul se află pe circuitul administrativ unitate de parchet – unitate de poliție, precum și de gradul de complexitate al cauzei.

(2) Termenul stabilit de procuror în vederea efectuării anumitor acte de urmărire penală, precum și termenul în care dosarul se află în studiu la procuror trebuie să se încadreze în termenul rezonabil de soluționare a cauzei arătat la art. 23.

(3) Restituirile ori delegările repetate în aceeași cauză pot fi dispuse numai în situații excepționale, justificate în principal de apariția unor elemente noi și cu respectarea termenului rezonabil de soluționare a cauzei arătat la art. 23.

Art. 25 – (1) Dosarele penale în care organele de cercetare penală ale poliției judiciare au propus soluții de trimitere/netrimiteră în judecată ori de dezinvestire vor fi înaintate prin adresă unităților de parchet, de către șefii unităților de poliție, în termen de cel mult 3 zile sau în aceeași zi, în situația cauzelor penale urgente, de la formularea propunerii.

(2) Conducătorul unității de parchet va repartiza procurorului de caz dosarul penal în condițiile și termenele stabilite de Regulamentul de ordine interioară al parchetelor.

Art. 26 – (1) Verificarea din oficiu, înainte de comunicare, a soluțiilor procurorilor precum și verificarea rechizitoriilor întocmite, se va face în aceeași zi, în cauzele penale urgente sau în termen de cel mult 20 zile, în celelalte situații. În cazul în care verificarea trebuie făcută de mai mulți procurori ierarhic superiori, termenul de verificare este de cel mult 10 zile pentru fiecare procuror ierarhic superior.

(2) Cererile de abținere sau recuzare și plângerile împotriva actelor și măsurilor procurorului sau împotriva soluțiilor de clasare și renunțare la judecată vor fi soluționate în termenul prevăzut de lege.

Art. 27 – (1) Soluțiile de clasare și renunțare la judecată se comunică persoanelor prevăzute de lege în termen de cel mult 15 zile de la verificarea realizată de către procurorul ierarhic superior.

(2) Rechizitoriile împreună cu dosarul penal se înaintază instanței de judecată competente în termenul prevăzut de lege în cazul în care s-au dispus măsuri preventive în cauză sau în termen de cel mult 5 zile de la verificarea lui în celelalte situații.

(3) Soluțiile de dezinvestire se vor înainta organului competent în aceeași zi, în cauzele penale urgente ori în termen de cel mult 5 zile de la verificare în celelalte cauze.

Secțiunea a 2 - a – Reguli speciale privind înregistrarea, evidența unitară și circuitul sesizărilor penale

Art. 28 – (1) În cazul infracțiunilor flagrante, în situația în care sunt incidente prevederile art. 31 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 218/2002 privind organizarea și funcționarea Poliției Române, cu

modificările și completările ulterioare, sau ale art. 61 alin. (2) din Codul de procedură penală, făptuitorul este condus la sediul organului de poliție.

(2) Dacă sunt îndeplinite condițiile legale, organul de cercetare penală al poliției judiciare dispune începerea urmăririi penale și înștiințează de îndată, telefonic sau prin orice alt mijloc, unitatea de parchet care îi supraveghează activitatea cu privire la infracțiunile de care a luat cunoștință în vederea atribuirii numărului unic.

(3) Cu ocazia înștiințării potrivit alin. (2), organul de cercetare penală a poliției judiciare formulează prin referat o propunere de continuare a urmăririi penale față de persoana cu privire la care, din datele și probele existente în cauză, există indicii rezonabile că a săvârșit fapta pentru care s-a început urmărirea penală și pune la dispoziția procurorului dosarul cauzei.

(4) În cazul în care procurorul dispune ca urmărirea penală să se efectueze în continuare față de persoana prevăzută la alin. (3) ce dobândește calitatea de suspect, o copie a ordonanței prin care a fost luată această măsură se comunică de îndată organului de cercetare penală al poliției judiciare.

Art. 29 - (1) În situația în care cu privire la infracțiunea constatată în flagrant, urmărirea penală trebuie efectuată în mod obligatoriu de către procuror sau un alt organ de cercetare penală, organul de cercetare penală al poliției judiciare informează de îndată, telefonic sau prin alt mijloc, unitatea de parchet căreia îi revine competența de a efectua urmărirea penală și aduce la îndeplinire măsurile dispuse de către procurorul competent, în aplicarea prevederilor art. 60 din Codul de procedură penală.

(2) Actele întocmite în cazurile prevăzute la alin. (1) se predau procurorului în situația în care acesta este prezent la locul săvârșirii / constatarea faptei sau se trimit parchetului, în condițiile art. 8 din prezentele norme metodologice, după înregistrarea acestora în registrele privind sesizările cu caracter penal.

(3) În situația în care actele întocmite se predau procurorului competent prezent la fața locului, nu vor fi efectuate mențiuni în registrele privind sesizările cu caracter penal ale unităților de poliție, datele privind situația de fapt și preluarea actelor de către procuror urmând a fi menționate în fișa de eveniment întocmită potrivit reglementărilor specifice aplicabile la nivelul Ministerului Afacerilor Interne.

Art. 30 - (1) În cazul sesizărilor privind săvârșirea unor infracțiuni pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene, organele de cercetare penală ale poliției judiciare procedează la înregistrarea actului de sesizare, în baza rezoluțiilor șefilor unităților de poliție, în registrele privind sesizările cu caracter penal.

(2) După înregistrare, sesizările prevăzute la alin. (1) se înaintează prin adresă parchetului care supraveghează activitatea în condițiile art. 8 din prezentele norme metodologice, fără solicitarea numărului unic, în vederea transmiterii acestora potrivit regulilor privind cooperarea judiciară în materie penală.

(3) În situația în care sesizările prevăzute la alin. (1) privesc fapte cărora li se aplică prevederile art. 9 din Codul penal și art. 42 din Codul de procedură penală, referitoare la personalitatea legii penale și competența în cazul infracțiunilor săvârșite în afara teritoriului României, se procedează potrivit regulilor generale privind înregistrarea sesizărilor penale.

Art. 31 – (1) Ordonanța procurorului prin care delegă organelor de cercetare penală ale poliției judiciare, potrivit art. 324 alin. (3) din Codul de procedură penală, efectuarea unor acte de urmărire penală în cauzele în care urmărirea penală se efectuează în mod obligatoriu de către procuror, se înregistrează în evidențele unităților de poliție în *registrele privind delegările*, cu menționarea termenului de efectuare al actelor dispuse și a numărului unic al dosarului. Ordonanțele ulterioare de delegare emise în cadrul aceluiași dosar se înregistrează separat, numărul lucrării urmând a fi conexas la cel atribuit inițial.

(2) După înregistrare, în baza rezoluțiilor șefilor unităților de poliție, ordonanța procurorului se repartizează spre soluționare organelor de cercetare penală ale poliției judiciare, cu respectarea prevederilor art. 4 și 6.

(3) Scăderea din evidență a ordonanței de delegare se face în baza adresei de răspuns prin care se înaintează procurorului toate actele de urmărire penală efectuate de organele de cercetare penală ale poliției judiciare potrivit dispoziției acestuia.

Art. 32 – (1) Ordonanțele emise de procuror pentru soluționarea cererilor de comisie rogatorie internațională se înregistrează la nivelul unităților de poliție în *registrele privind delegările*, cu mențiunea „CRI” înaintea numărului de înregistrare. Ordonanțele ulterioare de delegare emise în cadrul aceluiași dosar se înregistrează separat, numărul lucrării urmând a fi conexas la cel atribuit inițial.

(2) După înregistrare, în baza rezoluțiilor șefilor unităților de poliție, ordonanța procurorului se repartizează spre soluționare organelor de cercetare penală ale poliției judiciare, cu respectarea prevederilor art. 4 și 6.

(3) Scăderea din evidență a ordonanței procurorului se face în baza adresei de răspuns prin care se înaintează procurorului toate actele de urmărire penală efectuate de organele de cercetare penală ale poliției judiciare potrivit dispoziției acestuia.

Art. 33 – (1) Sesizările privind cazurile de morți suspecte se înregistrează în baza rezoluțiilor șefilor unităților de poliție în registrele privind sesizările cu caracter penal, la rubrica privind fapta penală cercetată făcându-se mențiunea „moarte suspectă – art. 188 din Codul Penal” sau, după caz, „moarte suspectă – art. 192 din Codul Penal”.

(2) Actul de sesizare, ordonanța organului de cercetare penală al poliției judiciare prin care s-a dispus autopsia cadavrului, precum și orice alte documente întocmite în cauză se înaintează în termen de cel mult 5 zile unității de parchet competente material și teritorial cu privire la soluționarea infracțiunilor prevăzute la alin. (1), pentru luare în evidență și acordarea numărului unic de înregistrare.

(3) După acordarea numărului unic, dosarele privind morțile suspecte se pot transmite organelor de cercetare penală ale poliției judiciare, împreună cu ordonanța prin care au fost delegate pentru efectuarea anumitor acte de urmărire penală, în cauzele în care urmărirea penală se efectuează în mod obligatoriu de către procuror, sau se restituie organelor de cercetare penală ale poliției judiciare specializate în vederea stabilirii existenței sau inexistenței unei infracțiuni contra vieții, în cazul în care competența de efectuare a urmăririi penale aparține acestora.

Art. 34 – (1) În situația în care unitatea de poliție primește date și informații cu privire la săvârșirea unei infracțiuni prin intermediul unui document clasificat, acesta se înregistrează în evidențele proprii potrivit reglementărilor specifice privind informațiile clasificate.

(2) În baza rezoluțiilor șefilor de unități, organele de cercetare penală ale poliției judiciare efectuează verificări ale datelor și informațiilor primite, iar în situația în care constată săvârșirea unei infracțiuni întocmesc un proces verbal de sesizare din oficiu, ce se înregistrează în registrul sesizărilor cu caracter penal potrivit prezentelor norme metodologice.

(3) Dispozițiile prezentului articol se aplică în mod corespunzător și în situația în care documentul clasificat se depune direct la unitatea de parchet.

Capitolul III – Măsuri de natură organizatorică necesare îndeplinirii în condiții optime a activităților dispuse organelor de poliție de către procuror

Art. 35 – (1) Șefii unităților de parchet și de poliție vor colabora, în mod direct, pentru a identifica măsurile de natură organizatorică menite a utiliza eficient resursele umane, logistice și financiare ale structurilor pe care le conduc sau a celor atrase de la alte instituții, potrivit legii, precum și pentru a preveni apariția unor sincope în desfășurarea activităților de urmărire penală datorată gestionării ineficiente a resurselor avute la dispoziție.

(2) Persoanele prevăzute la alin. (1) își vor prezenta reciproc, cu respectarea cadrului legal specific aplicabil activității fiecăruia, obiectivele urmărite și resursele proprii sau cele atrase avute la dispoziție.

Art. 36 – (1) Întâlnirile între șefii unităților de parchet și de poliție în contextul colaborării, se vor realiza periodic precum și înainte de efectuarea unor acte privind administrarea probatoriului ce implică efectuarea unor activități de amploare și utilizarea unor resurse sporite.

(2) În înțelesul alin. (1), implică efectuarea unor activități de amploare și utilizarea unor resurse sporite, fără însă a se limita la acestea, următoarele:

- a) efectuarea în același timp sau la interval scurt a mai multor percheziții domiciliare;
- b) efectuarea unor activități de cercetare la fața locului pe suprafețe extinse sau în același timp în locuri diferite;
- c) audierea în aceeași cauză a unui număr mare de persoane în același timp sau la un interval scurt de timp;
- d) căutarea unor persoane lipsite de libertate în mod ilegal sau a unor cadavre sau părți din acestea;
- e) punerea în executare a ordonanțelor prin care au fost instituite măsuri asigurătorii cu privire la un număr ridicat de bunuri sau dispersate teritorial;
- f) efectuarea unor activități specifice tehnicilor speciale de supraveghere sau cercetare cu privire la mai multe persoane ori locuri diferite, în același timp sau la interval scurt;
- g) punerea în executare în aceeași cauză sau în cauze conexe a mai multor mandate de aducere;
- h) punerea în executare a solicitării de transfer în centrele de reținere și arestare preventivă a mai multor persoane private de libertate.

(3) În cazurile ce vizează efectuarea unor activități de amploare și utilizarea unor resurse sporite se va întocmi un plan de acțiune ce va cuprinde obiectul cauzei, activitățile ce urmează a fi desfășurate, modul de realizare și coordonare a acestora, termenele de realizare precum și resursele ce urmează a fi alocate. Planul de acțiune se elaborează de către unitatea de poliție în baza dispozițiilor procurorului și va fi aprobat de către șeful unității de poliție.

Art. 37 - La stabilirea modului de coordonare a activităților se va ține cont de specificul acestora, astfel încât:

a) să se asigure condițiile necesare realizării atribuțiilor procurorului de a conduce și supraveghea activitatea organelor de cercetare penală ale poliției judiciare, sens în care actele de urmărire penală se vor realiza potrivit dispozițiilor acestuia;

b) să se asigure condițiile necesare realizării atribuțiilor șefilor ierarhici ai polițiștilor de a coordona activitățile cu specific polițienesc, cum sunt cele referitoare la:

i) dispunerea măsurilor de ordine publică precum și a celor de protecție a organelor de urmărire penală și a celorlalte persoane implicate în activitățile respective;

ii) dispunerea măsurilor de intervenție în vederea prinderii persoanelor suspectate de săvârșirea infracțiunilor și a celor ce fac obiectul mandatelor de aducere sau de arestare;

iii) culegerea de informații și realizarea tehnicilor speciale de supraveghere potrivit metodelor și mijloacelor specifice muncii de poliție.

Art. 38 – (1) Șefii unităților de poliție asigură, potrivit resurselor avute la dispoziție, cadrul organizatoric necesar realizării cu operativitate de către organele de cercetare penală ale poliției judiciare a activităților dispuse de către procuror și urmărește efectuarea în termen a acestora, cu respectarea prevederilor art. 8 alin. (2) și (3) din Legea nr. 364/2004 privind organizarea și funcționarea poliției judiciare, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În situația în care unitățile de poliție se află în imposibilitatea de a aduce la îndeplinire dispozițiile procurorului, șefii unităților de poliție vor comunica aceste aspecte șefilor unităților de parchet în vederea identificării, în comun, a unor modalități alternative de realizare a acestora.

Capitolul IV - Dispoziții finale

Art. 39 – În aplicarea și cu respectarea prevederilor prezentelor normelor metodologice, șefii unităților de parchet și de poliție pot emite dispoziții comune referitoare la modul de organizare al activităților specifice.

Art. 40 - (1) În cazul dosarelor penale în care s-au adoptat soluții diferite de cele propuse de organele de cercetare penală ale poliției judiciare, unitățile de parchet comunică acest fapt în scris unităților de poliție care au formulat propunerile.

(2) Aceste situații se analizează semestrial de conducătorii unităților de parchet împreună cu șefii unităților de poliție.

Art. 41 – (1) Semestrial sau ori de câte ori este nevoie, conducătorii unităților de parchet și șefii unităților de poliție, analizează indicatorii specifici și stabilesc măsuri pentru eficientizarea activității de urmărire penală, în raport de competențele specifice.

(2) Pentru a verifica exactitatea evidențelor statistice ale unităților de poliție și a efectua, după caz, corecțiile necesare, unitățile de parchet pun la dispoziția unităților de poliție, informații privind soluțiile dispuse în dosarele penale înaintate de organele de cercetare penală ale poliției judiciare.

Art. 42 - Anexele nr. 1 – 2 fac parte integrantă din prezentele norme metodologice.

la Normele metodologice privind înregistrarea, evidența unitară, circuitul sesizărilor penale și coordonarea administrativă a activităților dispuse organelor de poliție de către procuror

MODEL

COMUNICARE
TRECERE A DOSARULUI ÎN EVIDENȚELE CU AUTORI NEIDENTIFICAȚI

Poliția Română

Inspectoratul de Poliție al Județului _____
Compartimentul de Evidență Operativă
Nr. _____ din ____ . ____ . ____

Către,

Domnul/Doamna _____

Loc. _____, *str.* _____ *nr.* _____, *bloc* _____ *sc.* _____, *ap.* _____

Jud. _____, *Sector* _____

Vă facem cunoscut că dosarul privind faptele sesizate de către dumneavoastră ... (*se completează data și locul săvârșirii, încadrarea juridică*) este înregistrat la unitatea noastră de poliție sub nr. _____, având nr. unic ____ / P / ____ la Parchetul de pe lângă _____.

De la data sesizării au fost efectuate toate verificările necesare care se impun pentru descoperirea autorului/autorilor faptei penale, însă nu s-a reușit identificarea acestora.

La data de __ . __ . ____ Parchetul de pe lângă _____ a aprobat trecerea dosarului în evidențele cu autori neidentificați, cercetările urmând a fi reluate în cazul apariției unor elemente noi.

Pentru orice corespondență legată de acest dosar, vă solicităm să faceți trimitere la numărul din această comunicare și la numărul unic.

ȘEF COMPARTIMENT

la Normele metodologice privind înregistrarea, evidența unitară, circuitul sesizărilor penale și coordonarea administrativă a activităților dispuse organelor de poliție de către procuror

**PROCEDURI
PENTRU IDENTIFICAREA AUTORILOR ÎN CAUZELE PENALE
CU AUTORI NEIDENTIFICAȚI**

A. Elaborarea versiunilor/ ipotezelor

La formularea acestora, se va ține seama de următoarele date:

- rezultatele cercetării la fața locului;
- date rezultate din investigații polițienești;
- indiciile rezultate din folosirea câinelui de urmărire în câmpul infracțiunii, îndeosebi direcția de venire și plecare a infractorului;
- mobilul și modul de operare folosit de infractori;
- timpul și locul săvârșirii infracțiunii;
- informațiile obținute prin audierea victimei, martorilor și altor persoane, prin verificări și alte activități informativ-operative;
- informațiile obținute de la informatori sau de la alte surse;
- constatările și concluziile analizelor de laborator și expertizelor efectuate cu privire la urme și alte mijloace materiale de probă;
- constatările și expertizele medico-legale, criminalistice sau de altă natură.

B. Stabilirea cercurilor de bănuți

Stabilirea persoanelor ce urmează a fi cuprinse în cercurile de bănuți, se realizează în strânsă legătură cu ipotezele de lucru formulate, avându-se în vedere următoarele criterii:

- persoane care corespund din punct de vedere al mobilului faptei;
- persoane aflate în anturajul victimei ori ai membrilor familiei acesteia;
- persoane cu antecedente penale, cunoscute cu același mod de operare;
- persoane din categoria celor menționate anterior, care au părăsit nejustificat domiciliul după eveniment, care nu justifică timpul în perioada comiterii faptei ori sunt bănuite de crearea unui alibi;
- persoane observate cu un comportament modificat sau suspect, după săvârșirea infracțiunii, ori au avut o atitudine suspectă în timpul cercetării la fața locului sau pe parcursul altor verificări, manifestând interes nejustificat față de mersul cercetărilor (eventual încercări de influențare a martorilor etc.);
- persoane la care s-a oprit sau la locuința cărora a condus câinele de urmă;
- persoane semnalate că posedă, au valorificat ori ascund bunuri sau valori cu caracteristicile celor urmărite ori alte obiecte care au putut servi la comiterea faptei;

- persoane indicate de victimă ori de martori oculari cu ocazia prezentării albumelor cu fotografii, inclusiv cele aflate în format electronic, ori a mijloacelor de stocare a informațiilor sau a celor care corespund semnalmentelor indicate de aceștia.

C. Verificarea versiunilor / ipotezelor

Procesul de verificare cuprinde următoarele activități:

- interpretarea și exploatarea complexă a tuturor urmelor și constatărilor la fața locului;
- realizarea și folosirea portretului robot;
- urmărirea bunurilor care au făcut obiectul infracțiunii prin comunicarea acestora la unitățile de poliție și implementarea celor cu caracteristici certe de individualizare în sistemul informatic al Poliției Române;
- folosirea investigației și a supravegherii operative prin serviciile specializate;
- recrutarea unor informatori sau dirijarea în cauză a celor existenți;
- exploatarea informațiilor din aplicațiile și bazele de date ale poliției și ale altor autorități de aplicare a legii;
- exploatarea informațiilor din evidențe, referitoare la persoanele aflate în atenția poliției;
- utilizarea mijloacelor de detecție a comportamentului simulat ;
- cercetarea infractorilor cunoscuți cu același mod de operare depistați în alte cauze;
- exploatarea informațiilor obținute din penitenciare sau centrele de reținere și arestare preventivă organizate la nivelul unităților de poliție;
- executarea de verificări secrete sau conspirate, pânde, supravegheri, percheziții domiciliare, informatice și alte măsuri operative, care pot conduce la identificarea făptuitorilor și probelor de vinovăție;
- realizarea unor combinații informativ-operative;
- schimb de date și informații între formațiuni, unități și subunități de poliție, inclusiv din județele/unitățile administrativ teritoriale limitrofe;
- întocmirea de analize operaționale și realizarea de hărți relaționale, cu referire atât la bănuți, anturajul acestora cât și la posturile telefonice folosite;
- utilizarea informațiilor obținute din interceptarea convorbirilor telefonice și a comunicațiilor informatice, cu respectarea prevederilor legale;
- vizionarea imaginilor înregistrate de camerele de supraveghere aflate în zona comiterii faptei și preluarea acelor imagini care prezintă interes pentru cauză;
- dispunerea constatărilor tehnico-științifice sau a expertizelor criminalistice, a constatărilor medico-legale, precum și a expertizelor medico-legale pentru eventualele urme ridicate cu ocazia executării cercetării la fața locului și obținerea rezultatelor;
- prezentarea albumelor foto constituite la nivelul secțiilor de poliție, inclusiv cele aflate în format electronic, și consemnarea rezultatului prezentării în proces-verbal.